

Bogár László: Ki egyesíti Koreát?

2025 április 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kína sok ezer év alatt megtanulta, hogy miként kell türelmesen építkezni.

Nem igazán volt hír a világsajtóban, hogy Kína kezdeményezésére találkozott a kínai, japán és dél-koreai külügyminiszter, és találkozóikat rendszeressé kívánják tenni. Sőt az is kiderült, hogy olyan közös „agytröszt”

létrehozását is elhatározták, amely az együttműködés szellemi talapzatát jelentheti majd. Érdekes azonban eltöprengeni azon, hogy vajon ez az eddig nem túl gyakran előforduló hármastalálkozó miként illeszkedik a globális hatalmi rendszer örvényli mozgásaihoz.

A Donald Trump megválasztása nyomán színre lép az amerikai „újbirodalom”, gyökeresen átalakítva az óbirodalom által eddig követett stratégiát, nekilátott az új világhatalmi konstrukció, a „háromtest birodalom”, vagyis az amerikai, az orosz és kínai birodalom együttműködési rendszerének létrehozásához. E stratégiaváltás legfőbb oka az, hogy az amerikai birodalom olyan felfoghatatlan dimenziójú adósságot halmozott fel, amelynek már elemi szintű „kezelése” sem képzelhető felként Kína és Japán, de valójában az egész világ „együttműködése” nélkül, és ez lehetetlenné tette a probléma „erőb” történő „megoldását”. Az Oroszország kifosztására irányuló és kiprovokált proxyháború megbukott, így a „háromtest birodalom” békerendszere maradt az egyedüli opció.

A történelmi példák azonban azt sugallják, hogy minden ilyen nagyhatalmi „triumvirátus” instabil képződmény (ezt erősíti meg a háromtest probléma kozmológiai értelmezése is), ami magyarul azt jelenti, hogy állandó fenyegetés, hogy ketten összefognak a harmadik ellen. Márpedig, lévén hogy az amerikai birodalom legfőbb érdeke a veszélyesen szoros kínai–orosz viszony gyengítése, így nem meglepő, hogy az orosz–amerikai kapcsolatok látványos javítása alig titkolt módon Pekingnek szóló üzenet is. És mivel Kína egy kifinomult háromezer éves nagy kultúra, vette az üzenetet, és ez az ázsiai hármastalálkozó az első „viszontválasz” az amerikai üzenetre.

Ma már mindenki számára evidencia, hogy a globális hatalomgazdaság gravitációs központja a Csendes-óceán medencéje, ahol egyre inkább Kína válik meghatározó szereplővé, ám azzal is tisztában van, hogy az amerikai birodalom, ahogy eddig is, ezután is (sőt ezután még inkább) mindent igyekszik megtenni Kína hatalmi szerepének korlátozása érdekében. Ezért is jelentett Kína számára igen kedvező fordulatot az, hogy az amerikai óbirodalom öngyilkos módon hosszú időn át mindent megtett annak érdekében, hogy Oroszország és Kína kapcsolata minden eddigénél szorosabbá váljon.

Az orosz és kínai birodalom „összeolvadásával” ugyanis egy olyan globális hatalomgazdasági komplexum kezd kialakulni, amelynek nincs és nem is lehet ellensúlya a világtérben. És mivel Kína gazdasági súlya nagyjából tízszerese Oroszországnak és a csúcstechnológia stratégiai pontjain összehasonlíthatatlanul előbbre jár, így nem nagyon lehet kérdés, hogy ki a domináns partner. A Donald Trump hatalom-technikai irányításával most végrehajtott fordulat ezt igyekszik kihasználni azzal, hogy látványosan eltávolítani törekszik Oroszországot Kína „öleléséből”, ezzel megalapozva Amerika vezető szerepét a leendő „háromtest birodalomban”. Ám amíg az amerikai újbirodalom Oroszország megbékítésével bajlódik, Kína az alkalmat kihasználva máris nekilátott Kelet-Ázsia új hatalomgazdasági építménye alapjainak megteremtéséhez.

Kína, Japán és Korea kapcsolati rendszerét számos súlyos történelmi örökség terheli, így az építmény megalapozása nem lesz könnyű feladat, de van egy közös pont, mindhárom szereplő érdekelt az orosz és amerikai birodalom szerepének mérséklésében, hisz „Ázsia az ázsiaiaké”. És van egy igen kényes világhatalmi konfliktustér, amelynek „végső megoldását” Kína a saját stratégiai érdekei szerint szeretné ellenőrizni, és ez Korea egyesítése.

Mindenki számára evidens, hogy Észak-Korea csak azért jöhetett létre és állhat fenn máig, mert Amerika, Oroszország és Kína, igaz nagyon eltérő motivációk alapján, de egyformán érdekelték voltak fennmaradásában. Eddig! De a helyzet megváltozóban van. A háttérben már régóta zajlik a versenyfutás, hogy ki egyesítse Koreát, mert az, aki egyesít, az ezzel egy olyan új globális hatalmi szereplőt hoz létre, amelynek megjelenése teljesen átalakítja a térség hatalomszerkezetét. Azért a térségét, amely már most is a világgazdaság gravitációs központja, és most lesz csak igazán az! Az egyesített Korea egy évtized alatt, Japánt is megelőzve, Oroszországot meg messze megelőzve, a térség Kínát követő legerősebb hatalma lesz, így Kína számára döntő jelentősége van annak, hogy az egyesítés teljesen az ő ügye legyen. Erről azonban először értelemszerűen Dél-Koreát és Japánt kell meggyőznie. Észak-Korea csak látszólagos szereplő, mert léte felként Kínától, s kisebb részben Oroszországtól függ.

Az amerikai birodalmi irányítással véghez vitt egyesítési kísérlet már Donald Trump első elnöksége alatt kezdődött, de az inkább egy átgondolatlan és előkészítetlen látványtechnikai kísérlet volt, ami ezért aztán teljes kudarccal zárult, így a most éppen egymással elfoglalt amerikai és orosz birodalom aligha tud, mer, akar beleszólni abba, hogy Kína miként veti meg az új kelet-ázsiai hatalmi rend alapjait.

Kína sok ezer év alatt megtanulta, hogy miként kell türelmesen építkezni, s kivárni a kritikus pillanatot a határozott és gyors cselekvésre. A most elkezdett tárgyalás-sorozat egy olyan ázsiai „háromtest birodalmat” hoz létre, amely

három keleti nagy kultúra tapasztalatait igyekszik összevezetni méghozzá úgy, hogy a saját fegyvereivel győzi le a Nyugatot.

Bogár László

A szerző közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló